

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра юридичної психології

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПСИХОЛОГІЯ ІМІДЖУ

для підготовки фахівців ступеня вищої освіти «Магістр»
за спеціальністю 053 «Психологія»
галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Статус дисципліни – обов'язкова
Рівень вищої освіти – другий (магістерський)
Ступінь вищої освіти – магістр
Галузь знань – соціальні та поведінкові науки (05)
Спеціальність – психологія (053)
Освітня програма – психологія
Форми здобуття вищої освіти – заочна
Мова навчання – українська
Форма підсумкового контролю – екзамен

Київ – 2021

Робоча програма з навчальної дисципліни «Психологія іміджу» складена для здобувачів вищої освіти відповідно до програми підготовки фахівців за спеціальністю 053 «Психологія» ступеня вищої освіти «Магістр», за заочною формою навчання.

Розробник програми:

Олена Тищенко - доцент кафедри юридичної психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат педагогічних наук

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри юридичної психології
Протокол від 25.02 2021 року № 11

Завідувач кафедри
юридичної психології

Олена КУДЕРМІНА

Схвалено науково-методичною радою Національної академії внутрішніх
справ

Протокол від 22.03 2021 року № 8

Голова науково-методичної ради

Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма переглянута на 202 /202 н.р. без змін; зі змінами .

(Додаток_).

протокол засідання кафедри від

_____. ____ 202 ____ № ____

Завідувач кафедри

Олена КУДЕРМІНА

протокол науково-методичної ради

від _____. ____ 202 ____ № ____

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

Робоча програма переглянута на 202 /202 н.р. без змін; зі змінами

(Додаток_).

протокол засідання кафедри від

_____. ____ 202 ____ № ____

Завідувач кафедри

Олена КУДЕРМІНА

протокол науково-методичної ради

від _____. ____ 202 ____ № ____

Голова НМР

Станіслав ГУСАРЄВ

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Практика сьогодення свідчить, що на теперішній час недостатньо бути освіченою людиною з певними організаторськими здібностями і досвідом роботи, необхідно вміти представити себе компетентним працівником, який однаково добре може продемонструвати свої найкращі якості, спілкуючись у колективі співробітників і перед засобами масової інформації. Демократизація суспільних процесів, поступове входження до світової спільноти, оволодіння досвідом інших країн призвели до того, що знання з іміджелогії стають вкрай необхідними і для політиків, і для менеджерів фірм, і для працівників правоохоронних органів.

Програму навчальної дисципліни «Психологія іміджу» розроблено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки магістра спеціальності 053 «Психологія».

Міждисциплінарні зв'язки: «Психологія управління», «Лідерство в організаціях», «Психологія розвитку професійної кар'єри», «Сучасні технології професійного розвитку».

Програма навчальної дисципліни складається з таких тем:

1. Імідж як складова частина життя суспільства.
2. Інструментарій іміджелогії.
3. Шляхи корекції іміджу особистості.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Курс „Психологія іміджу” має на меті сприяти активному запровадженню нової галузі знань про сутність, принципи, структуру діяльності зі створення власного і корпоративного іміджу, навчити володінню інструментарієм іміджелогії.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни “Психологія іміджу” є:

- ознайомлення з колом питань, що будуть розгляdatися на наступній лекції, семінарському занятті;
- підготовка кола питань, що можуть бути поставлені перед викладачем або слухачами під час лекції чи семінару;
- самостійна робота з конспектами лекцій;
- самостійна робота з рекомендованими джерелами;
- аналіз періодичних видань, в тому числі статей, репортажів у засобах масової інформації;
- виконання вправ у межах власної програми самоудосконалення, виробленої спільно з викладачем.

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

Передбачається, що на **рівні знань** майбутній фахівець має засвоїти:

- базові поняття (імідж, іміджелогія, іміджмейкінг);
- місце іміджелогії в діяльності;
- співвідношення професійної етики й професійного іміджу;

- зміст і структуру паблік рилейшнз (PR) як соціального інституту, що дозволяє створювати, зберігати, посилювати і захищати імідж.

На рівні вмінь необхідно опанувати:

- техніку використання інструментарію іміджелогії; засади іміджмейкерства з урахуванням специфіки;
- підготовку й проведення інтерв'ю із засобами масової інформації з метою створення, посилення та захисту корпоративного іміджу;
- методи формування громадської думки;
- засади протидії негативному іміджу.

На рівні навичок необхідно навчитися:

- здійснювати підготовку до проведення прес-конференції і брифінгів;
- враховувати імідж політичного лідера в ході планування заходів;
- нейтралізовувати маніпуляції з іміджем.

1.4. Програмні компетентності відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти:

Інтегральна компетентність

Здатність вирішувати складні завдання та проблеми у процесі навчання та професійної діяльності у галузі психології, що передбачає проведення дослідження та (або) здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.

Загальні компетентності

ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК9. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

Додаткові соціально-особистісні компетенції (навички):

ЗК 11. Формування «soft skills»:

- **індивідуальних:** тайм-менеджмент; гнучкість/здатність адаптуватися; організація простору; властивість ефективно приймати рішення та вирішувати проблеми; вміння чітко ставити завдання і формулювати цілі; позитивне мислення та оптимізм;
- **комунікативних:** креативність; логіка; менеджмент знань та інформації; навички формування гармонійних міжособистісних відносин; здатність чітко виражати власні думки та взаємодіяти з різними типами людей; здатність відповідати аргументовано, зрозуміло, вчасно і ввічливо; вміння працювати в команді;
- **управлінських:** володіння навичками психологічного впливу; уміння вирішувати проблемні ситуації.

Фахові компетентності

ФК6. Здатність ефективно взаємодіяти з колегами в mono- та мультидисциплінарних командах.

Додаткові фахові компетентності, визначені за освітньою програмою:

ФК10. Здатність самостійно розробляти проекти шляхом творчого застосування існуючих та генерування нових ідей. ситуаціях.

Програмні результати навчання:

ПРН4. Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій.

ПРН11. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 150 годин/ 5 кредитів ECTS.

Мова навчання: українська мова.

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедри юридичної психології, які безпосередньо проводять заняття, або звернувшись з письмовим запитом на електронну пошту за адресою k015@naiau.kiev.ua.

2. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Імідж як складова частина життя суспільства

Світ і світосприйняття як знакова система. Знаки-індекси; іконічні знаки, знаки-символи. Семасіологія як наука про знакову систему.

Зміст поняття „імідж”. Імідж у структурі світу. Імідж як частина семасіології. Психологія іміджу як система уявлень про будь-який об'єкт. Дилема: бути чи здаватися. Класифікація іміджів; персональні та корпоративні; візуальний, комунікативний, соціальний (маркетинговий), подійний. Поняття політичного й професійного іміджу.

Зарубіжні й вітчизняні підходи до створення образу.

Поняття іміджелогії. Національне та інтернаціональне в іміджелогії, характеристика професійної діяльності іміджмейкера.

Тема 2. Персональна іміджелогія

Імідж особистості як ключове поняття іміджелогії. Головні складові іміджу особистості:

- *візуальний імідж* (зовнішність, статура, голос, стиль одягу, погляд, зачіска, аксесуари);
- *психологічний та комунікативний імідж* (характер, тип темпераменту, інтелект, комунікативні здібності, внутрішній світ);
- *соціальний імідж* (статус, трудовий шлях, сім'я, оточення, хобі, манери поведінки в різних ситуаціях, в тому числі конфліктних, екстремальних);
- *подійний імідж;*

Сутність креативної іміджелогії.

Поняття візуальної психодіагностики. Використання окремих відомостей даної галузі в іміджелогії.

Подійна комунікація як технологія створення іміджу особистості.

Прийоми створення позитивного враження при першій зустрічі. Закріплення й посилення позитивного враження в процесі подальшого спілкування.

Аналіз іміджевих характеристик відомих особливостей.

Тема 3. Шляхи корекції іміджу особистості

Самоаналіз іміджу. Роль оточення особистості (трудовий колектив, сім'я) у формуванні оціночних орієнтацій. Виявлення привабливих іміджевих характеристик шляхом соціологічного опитування в колективах.

Поняття професійної психологічної деформації працівника з позицій іміджелогії.

Шляхи усунення недоліків. Програма корекції власного іміджу: робота над зовнішністю; робота над мовленнєвим диханням і голосом; розвиток комунікативних навичок і культура мовлення; розвиток емпатії.

2. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		заочна форма навчання	
Кількість кредитів – 5	галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Напрям підготовки 05 «Психологія»	Вибіркова Major_	
Модулів – 1		Рік підготовки: 2-й	
Змістових модулів – 2			
Індивідуальне науково-дослідне завдання _____	Спеціальність «Психологія», спеціалізація «психолог в органах Нацполіції»	Семестр	
(назва)			
Загальна кількість годин – 150		Лекції 13-й	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних –	Ступінь вищої освіти магістр		4 год.
		Практичні, семінарські	4+4 год.
			Лабораторні

самостійної роботи -		0 год.	0 год.
Самостійна робота			
·			138 год.
Індивідуальні завдання:			
ГОД.			
Вид контролю: екзамен			

3. Структура залікового кредиту (тематичний план)

№ з/ п	Назва теми	Всього годин	Лек- ції	Семі- нари	Прак- тичні	Само- стійно
1	Імідж як складова частина життя суспільства	22	2			20
2	Інструментарій іміджелогії	38		2	2	34
3	Персональна іміджелогія	38	2	2		34
4	Шляхи корекції іміджу особистості	52			2	50
Разом:		150	4	4	4	138
Форма підсумкового контролю - екзамен						

4. ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ та ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Тема1: Імідж як складова частина життя суспільства

Категорія слухачів: здобувачі вищої освіти НАВС

Навчальна мета: опрацювати систему базових понять теми; систематизувати систему знань щодо системи методів і методик, які застосовуються для формування іміджу особистості.

Виховна мета: сформувати науковий світогляд, моральні, естетичні та соціально-правові якості особистості в контексті теми

Розвивальна мета: розвивати інтелектуальні здібності, мовлення, пам'ять, увагу, уяву, мислення, спостережливість, активність, творчість, самостійність та прищеплювати раціональні способи пізнавальної діяльності в контексті даної теми

Навчальне обладнання, ТЗН: мультимедійний проектор, комп'ютер.

Наочні засоби: мультимедійні презентації.

Міжпредметні та міждисциплінарні зв'язки:

Забезпечуючі дисципліни: загальна психологія, вікова психологія, соціальна психологія, експериментальна психологія, практикум з психології, практична психологія, вступ до спеціальності, історія психології.

Навчальні питання:

Питання для самостійної роботи(20 год.)

- 5.Ціннісні функції іміджу
 - 6.Структурними складовими іміджелогії
 - 7.Ціннісні функції іміджу
 - 8.Технологічні функції іміджу:

Література:

- 1.Атаманська К. І. Теоретичні аспекти поняття іміджу в наукових дослідженнях. Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія. 2012. Вип. 37 (2). С. 28–32.
 - 2.Варна Н. В. Іміджелогія: навч. посіб. для дистанц. навчання / за наук. ред. В. М. Бебика. Київ: Ун-т «Україна», 2007. 217 с. Енциклопедія державного управління; у 8 т. / наук.ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ: НАДУ, 2011. 3.Зінченко О. М. До питання професіоналізму в державній службі. Вісн. держ. служби України: укр. наук.- практ. журн. Київ, 2006. № 1. С. 17–20.
 - 4.Кринична І. П. Сучасні підходи до формування іміджу державного службовця. Публічне адміністрування: теорія та практика. 2013. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pathp_2013_1_22 5.Ларіна Н. Імідж як комунікативна основа позиціонування влади. Вісник державної служби України. 2013. № 2. С. 20–23.
 6. Пантелеїчук І. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади: теорія, методологія, практика: монографія. Київ: Альтерпрес, 2011. 316 с.
 7. Пащкевич М. С., Фінагіна О. В. Формування позитивного іміджу територій як базис розвитку ділового середовища регіонів України. Вісник Бердянського унту менеджменту і бізнесу. 2017. № 4 (40). С. 74–78. Про державну службу: Закон України від 06.12.2016 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
 8. Серьогін С. М. Державний службовець у взаємовідносинах влади і суспільства: дис. ... д-ра наук з держ. упр.: 25.00.03. Київ, 2004.

9. Серьогін С. М. та ін. Формування позитивного іміджу органів влади через підвищення якості надання адміністративних та соціальних послуг: наук. розробка; за заг. ред. С. М. Серьогіна. Київ: НАДУ, 2009. 32 с.
10. Сурай А. С. Оцінювання рівня розвитку ділового середовища: глобальний та регіональний аспекти. Зб. наук. пр. Черкаського державного технологічного ун-ту. Серія «Економічні науки». 2016. Вип. 42. Ч. 2. С. 67–80.
11. Федорів Т. В. Співвідношення понять «імідж» та «репутація» у державному управлінні. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/Fedoriv.pdf>
12. Щербак Н. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади та органів місцевого самовряду References Atamanska, K. I. (2012)

Тема2: Основні аспекти проблеми толерантності

Категорія слухачів: здобувачі вищої освіти НАВС

Навчальна мета: опрацювати систему базових понять теми; систематизувати систему знань щодо системи методів і методик, які застосовуються для формування іміджу особистості.

Виховна мета: сформувати науковий світогляд, моральні, естетичні та соціально-правові якості особистості в контексті теми

Розвивальна мета: розвивати інтелектуальні здібності, мовлення, пам'ять, увагу, уяву, мислення, спостережливість, активність, творчість, самостійність та прищеплювати раціональні способи пізнавальної діяльності в контексті даної теми

Навчальне обладнання, ТЗН: мультимедійний проектор, комп'ютер.

Наочні засоби: мультимедійні презентації.

Міжпредметні та міждисциплінарні зв'язки:

Забезпечуючі дисципліни: загальна психологія, вікова психологія, соціальна психологія, експериментальна психологія, практикум з психології, практична психологія, вступ до спеціальності, історія психології.

Навчальні семінари 2 год.

питання:

1. Дати характеристику зовнішньої та внутрішньої толерантності.

3. Основні шляхи формування толерантності.

4. Основні завданнями формування у молоді толерантності як особистісної якості.

Навчальні питання:

практичне 2 год.

1. Визначити характеристику поняття «терпимість».

2. Проаналізувати критерії відмінності толерантної та інттолерантної особистості.

3. Сформувати чинники моделі партнера по комунікативній взаємодії.

4. Визначити причини інттолерантного конфлікту у міжособистісній взаємодії.

5. Визначити види етнічних конфліктів.

6. Сформувати прийоми доцільної поведінки в конфліктній ситуації

7. Дати характеристику структурними складовими іміджелогії.

Питання для самостійної роботи(34 год.)

1. Основні аспекти проблеми толерантності.

2. Причини конфліктів в сфері діяльності поліції.

3. Прийоми доцільної поведінки в конфліктній ситуації.

Питання для повідомлень:

1. Витоки психології толерантної поведінки.

2. Поняття толерантності, її історичне та політичне підґрунтя.

3. Різновиди толерантної поведінки.

Література:

1. Атаманська К. І. Теоретичні аспекти поняття іміджу в наукових дослідженнях. Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія. 2012. Вип. 37 (2). С. 28–32.
2. Варна Н. В. Іміджелогія: навч. посіб. для дистанц. навчання / за наук. ред. В. М. Бебика. Київ: Ун-т «Україна», 2007. 217 с. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / наук.ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ: НАДУ, 2011. 3. Зінченко О. М. До питання професіоналізму в державній службі. Вісн. держ. служби України: укр. наук.-практ. журн. Київ, 2006. № 1. С. 17–20.
4. Кринична І. П. Сучасні підходи до формування іміджу державного службовця. Публічне адміністрування: теорія та практика. 2013. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Patp_2013_1_22
5. Ларіна Н. Імідж як комунікативна основа позиціонування влади. Вісник державної служби України. 2013. № 2. С. 20–23.
6. Пантелейчук І. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади: теорія, методологія, практика: монографія. Київ: Альтерпрес, 2011. 316 с.
7. Пашкевич М. С., Фінагіна О. В. Формування позитивного іміджу територій як базис розвитку ділового середовища регіонів України. Вісник Бердянського унту менеджменту і бізнесу. 2017. № 4 (40). С. 74–78. Про державну службу: Закон України від 06.12.2016 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
8. Серьогін С. М. Державний службовець у взаємовідносинах влади і суспільства: дис. ... д-ра наук з держ. упр.: 25.00.03. Київ, 2004.
9. Серьогін С. М. та ін. Формування позитивного іміджу органів влади через підвищення якості надання адміністративних та соціальних послуг: наук. розробка; за заг. ред. С. М. Серьогіна. Київ: НАДУ, 2009. 32 с.
10. Сурай А. С. Оцінювання рівня розвитку ділового середовища: глобальний та регіональний аспекти. Зб. наук. пр. Черкаського державного

технологічного ун-ту. Серія «Економічні науки». 2016. Вип. 42. Ч. 2. С. 67–80.

11. Федорів Т. В. Співвідношення понять «імідж» та «репутація» у державному управлінні. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/Fedoriv.pdf>

12. Щербак Н. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади та органів місцевого самовряду References Atamanska, K. I. (2012).

Тема3: Персональна іміджелогія

Категорія слухачів: здобувачі вищої освіти НАВС

Навчальна мета: опрацювати систему базових понять теми; систематизувати систему знань щодо системи методів і методик, які застосовуються для формування іміджу особистості.

Виховна мета: сформувати науковий світогляд, моральні, естетичні та соціально-правові якості особистості в контексті теми

Розвивальна мета: розвивати інтелектуальні здібності, мовлення, пам'ять, увагу, уяву, мислення, спостережливість, активність, творчість, самостійність та прищеплювати раціональні способи пізнавальної діяльності в контексті даної теми

Навчальне обладнання, ТЗН: мультимедійний проектор, комп'ютер.

Наочні засоби: мультимедійні презентації.

Міжпредметні та міждисциплінарні зв'язки:

Забезпечуючі дисципліни: загальна психологія, вікова психологія, соціальна психологія, експериментальна психологія, практикум з психології, практична психологія, вступ до спеціальності, історія психології.

Навчальні питання:

1. Скласти програму створення самоіміджу. **Семінар 2год.**
2. Функція іміджу, яка полягає у створенні прийнятних для комунікатора контекстів, що відповідають смисловим структурам аудиторії .
3. Визначити технологічні функції іміджу.
4. Визначити основні чинники процедури створення іміджу.
5. Сформулювати функції іміджу, які полягає у здійсненні маніпулятивного впливу на спільноту чи особистість .
6. Скласти схему технологій конструювання іміджу, заснованого на елементах архетипу, харизматичності та героїки.

Питання для самостійної роботи(34 год.)

1. Визначити структуру корпоративного іміджу.
2. Технології іміджмейкінгу.
3. Сформувати основні цілі іміджмейкінгу.
4. Основні характеристики іміджу.
5. Створити власний імідж на основі знаково-символьної привабливості.

Питання до повідомлень:

4. Витоки психології толерантної поведінки.

5. Поняття толерантності, її історичне та політичне підґрунтя.
6. Різновиди толерантної поведінки.

Питання для повідомлень:

1. Толерантна поведінка і професійні стандарти та стандарти в сфері забезпечення прав людини

2. Професійно-освітні напрями формування толерантної поведінки

3. Культурологічні детермінанти толерантної поведінки працівника поліції

Література:

1. Атаманська К. І. Теоретичні аспекти поняття іміджу в наукових дослідженнях. Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія. 2012. Вип. 37 (2). С. 28–32.
2. Варна Н. В. Іміджелогія: навч. посіб. для дистанц. навчання / за наук. ред. В. М. Бебика. Київ: Ун-т «Україна», 2007. 217 с. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / наук.ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ: НАДУ, 2011. 3. Зінченко О. М. До питання професіоналізму в державній службі. Вісн. держ. служби України: укр. наук.-практ. журн. Київ, 2006. № 1. С. 17–20.
4. Кринична І. П. Сучасні підходи до формування іміджу державного службовця. Публічне адміністрування: теорія та практика. 2013. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Patp_2013_1_22 5. Ларіна Н. Імідж як комунікативна основа позиціонування влади. Вісник державної служби України. 2013. № 2. С. 20–23.
6. Пантелеїчук І. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади: теорія, методологія, практика: монографія. Київ: Альтерпрес, 2011. 316 с.
7. Пашкевич М. С., Фінагіна О. В. Формування позитивного іміджу територій як базис розвитку ділового середовища регіонів України. Вісник Бердянського унту менеджменту і бізнесу. 2017. № 4 (40). С. 74–78. Про державну службу: Закон України від 06.12.2016 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
8. Серьогін С. М. Державний службовець у взаємовідносинах влади і суспільства: дис. ... д-ра наук з держ. упр.: 25.00.03. Київ, 2004.
9. Серьогін С. М. та ін. Формування позитивного іміджу органів влади через підвищення якості надання адміністративних та соціальних послуг: наук. розробка; за заг. ред. С. М. Серьогіна. Київ: НАДУ, 2009. 32 с.
10. Сурай А. С. Оцінювання рівня розвитку ділового середовища: глобальний та регіональний аспекти. Зб. наук. пр. Черкаського державного технологічного ун-ту. Серія «Економічні науки». 2016. Вип. 42. Ч. 2. С. 67–80.

11. Федорів Т. В. Співвідношення понять «імідж» та «репутація» у державному управлінні. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/Fedoriv.pdf>.

12. Щербак Н. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади та органів місцевого самовряду References Atamanska, K. I. (2012).

Тема4: Шляхи корекції іміджу особистості

Категорія слухачів: здобувачі вищої освіти НАВС

Навчальна мета: опрацювати систему базових понять теми; систематизувати систему знань щодо системи методів і методик, які застосовуються для формування іміджу особистості.

Виховна мета: сформувати науковий світогляд, моральні, естетичні та соціально-правові якості особистості в контексті теми

Розвивальна мета: розвивати інтелектуальні здібності, мовлення, пам'ять, увагу, уяву, мислення, спостережливість, активність, творчість, самостійність та прищеплювати раціональні способи пізнавальної діяльності в контексті даної теми

Навчальне обладнання, ТЗН: мультимедійний проектор, комп'ютер

Наочні засоби: мультимедійні презентації

Міжпредметні та міждисциплінарні зв'язки:

Забезпечуючі дисципліни: загальна психологія

засновуючи баскетболу. загальна психологія, вікова психологія, соціальна психологія, експериментальна психологія, практикум з психології, практична психологія, вступ до спеціальності, історія психології.

Навчальні питання:

практ. 2 год.

1. Визначити комунікативний механіку іміджмейкінгу.

2. Проаналізуйте вербальний ефект іміджмейкінгу .

3. Скласти схему іміджу, створеного з метою декларації переваг цінностей, об'єктів, видів діяльності спільнот та організацій.

Питання для самостійної роботи(50 год.)

1. Визначити поняття «емпатія».

2. Вербальний ефект іміджмейкінгу.

3. Соціально-психологічні феномени трансляції та сприйняття іміджу.

Питання до повідомлень:

1. Морально-етичні якості як суб'єктивна основа толерантної поведінки правоохоронця.

2. Моральний ризик та моральний вибір в толерантній поведінці

Література:

- 1.Атаманська К. І. Теоретичні аспекти поняття іміджу в наукових дослідженнях. Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія. 2012. Вип. 37 (2). С. 28–32.
 - 2.Варна Н. В. Іміджелогія: навч. посіб. для дистанц. навчання / за наук. ред. В. М. Бебика. Київ: Ун-т «Україна», 2007. 217 с. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / наук.ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ: НАДУ, 2011. З.Зінченко О. М. До питання професіоналізму в державній службі. Вісн. держ. служби України: укр. наук.- практ. журн. Київ, 2006. № 1. С. 17–20.
 - 4.Кринична І. П. Сучасні підходи до формування іміджу державного службовця. Публічне адміністрування: теорія та практика. 2013. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Patr_2013_1_22
 - 5.Ларіна Н. Імідж як комунікативна основа позиціонування влади. Вісник державної служби України. 2013. № 2. С. 20–23.
 6. Пантелеїчук І. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади: теорія, методологія, практика: монографія. Київ: Альтерпрес, 2011. 316 с.
 7. Пашкевич М. С., Фінагіна О. В. Формування позитивного іміджу територій як базис розвитку ділового середовища регіонів України. Вісник Бердянського унту менеджменту і бізнесу. 2017. № 4 (40). С. 74–78. Про державну службу: Закон України від 06.12.2016 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
 8. Серьогін С. М. Державний службовець у взаємовідносинах влади і суспільства: дис. ... д-ра наук з держ. упр.: 25.00.03. Київ, 2004.
 9. Серьогін С. М. та ін. Формування позитивного іміджу органів влади через підвищення якості надання адміністративних та соціальних послуг: наук. розробка; за заг. ред. С. М. Серьогіна. Київ: НАДУ, 2009. 32 с.
 - 10.Сурай А. С. Оцінювання рівня розвитку ділового середовища: глобальний та регіональний аспекти. Зб. наук. пр. Черкаського державного технологічного ун-ту. Серія «Економічні науки». 2016. Вип. 42. Ч. 2. С. 67–80.
 11. Федорів Т. В. Співвідношення понять «імідж» та «репутація» у державному управлінні. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/Fedoriv.pdf>
 - 12.Щербак Н. В. Формування позитивного іміджу органів державної влади та органів місцевого самовряду
- References Atamanska, K. I. (2012).

5. Рейтингова система оцінювання результатів навчання

Поточний контроль –60					Підсумковий контроль		Сума
Розділ 1			Розділ 2		40	100	
T1	T2	T3, T4	T5	T6			
10	10	20	10	10			

6. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89		B	вище середнього рівня
75-84	добре	C	загалом хороша робота
66-74		D	непогано
60-65	задовільно	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59		Fx	необхідне перескладання
1-34	незадовільно	F	необхідне повторне вивчення курсу

7. Орієнтовний перелік питань до підсумкового контролю з дисципліни «Психологія іміджу»

1. Предмет та об'єкт психології толерантної поведінки.
2. Цілі та завдання психології іміджу та толерантної поведінки в діяльності працівників поліції.
3. Витоки психології толерантної поведінки.
4. Поняття толерантності, її історичне та політичне підґрунтя.
5. Різновиди толерантної поведінки.
6. Зміст поняття толерантної поведінки .
7. Сприйняття, розуміння, визнання як аспекти толератності.
8. Толерантність як системна якість особистості.
9. Нормативно-правові детермінанти толерантної поведінки працівника поліції.
10. Толерантна поведінка і професійні стандарти та стандарти в сфері забезпечення прав людини
11. Професійно-освітні напрями формування толерантної поведінки
12. Культурологічні детермінанти толерантної поведінки працівника поліції
13. Роль зовнішньої і внутрішньої культури працівника поліції в детермінації толерантної поведінки
14. Морально-етичні якості як суб'єктивна основа толерантної поведінки правоохоронця
15. Моральний ризик та моральний вибір в толерантній поведінці
16. Толерантна поведінка і вимоги Етичних кодексів поведінки працівників поліції
17. Етикет як складова толерантної поведінки
18. Загальна характеристика професійного спілкування правоохоронця
19. Поняття професійного толерантного спілкування.
20. Характеристика компонент професійного толерантного спілкування: перцепція, комунікація, інтеракція.

21. Об'єктивні та суб'єктивні чинники формування моделі партнера по професійному спілкуванню
22. Вербалльні засоби організації толерантного професійного спілкування
23. Невербалльні засоби організації толерантного професійного спілкування
24. Прийоми формування міжособистісної атракції в толерантному спілкуванні працівника поліції
25. Поняття рольова поведінка та її роль у толерантному спілкуванні.
26. Основні компоненти рольової поведінки
27. Мовне насильство як форма інтOLERАНТНОЇ поведінки
28. Роль сцієнтизації та топонімії у формуванні мовного насильства
29. Дотримання моральних вимог у спілкуванні працівника поліції з різними категоріями громадян
30. Толерантне спілкування правоохоронців з дітьми та підлітками
31. Взаємодія правоохоронців з раніше судимими особами та правопорушниками
32. Професійне спілкування працівника поліції з особами похилого віку
33. Взаємодія правоохоронців з психічно хворими громадянами та громадянами в особливих психічних станах
34. Толерантна поведінка працівника поліції з іноземними громадянами
35. Взаємодія правоохоронця з потерпілими особами
36. Толерантна поведінка як умови профілактики конфліктів.
37. Конфлікти в професійній діяльності правоохоронців
38. Змістовні компоненти конфліктних взаємин
39. Характеристика економічних конфліктів
40. Етноконфесійні конфлікти в суспільстві
41. Гендерні та сімейно-побутові конфлікти
42. Характеристика політичних конфліктів
43. Стилі поведінки правоохоронця в конфлікті
44. Класифікація етнічних конфліктів
45. Конфлікти в органах внутрішніх справ
46. Методи вирішення політичних конфліктів
47. Інституціональний та інструментальний підходи у вирішенні етнічних конфліктів
48. Прогнозування та профілактика конфліктів та толерантна поведінка правоохоронця
49. Поняття іміджу, його характеристика
50. Різновиди іміджу, їх місце в діяльності правоохоронця
51. Функції іміджу в контексті правоохоронної діяльності
52. Корпоративний імідж правоохоронної структури
53. Іміджмейкінг як технології створення іміджу.
54. Соціальний імідж правоохоронного органу
55. Психологічні характеристики іміджу поліцейського
56. Роль громадської думки у формуванні іміджу правоохоронця
57. Засоби масової інформації як інструмент формування іміджу працівників поліції.

58. Детермінанти формування негативного іміджу правоохоронця
59. Взаємодія органів внутрішніх справ із засобами масової інформації по створенню позитивного іміджу працівника поліції.
60. Прийоми формування само іміджу працівника поліції.
- 61 Толерантна поведінка як складова професійної культури працівника поліції.
- 62.Сприйняття, розуміння та визнання як основні аспекти проблеми толерантності
- 63.Поняття зовнішньої та внутрішньої толерантності як особистісної риси поліцейського
- 64.Основні шляхи формування толерантності
- 65.Співвідношення понять «терпимість» та «толерантність»
- 66.Характеристика моральної толерантності працівника поліції
- 67.Критерії відмінності толерантної та інтолерантної особистості
- 68.Співвідношення між професійними стандартами толерантної поведінки поліцейських та стандартами в сфері забезпечення прав людини
- 69.Основні завдання формування у молоді толерантності як особистісної якості
- 70.Основні компоненти толерантного спілкування правоохоронця
- 71.Міжособистісна атракція в толерантній взаємодії поліцейського з громадянами
- 72.Моральна стабільність та психологічна стійкість в толерантній поведінці поліцейського
- 73.Основні норми етикуту толерантної поведінки поліцейського
- 74.Толерантність і рольова поведінка працівника поліції
- 75.Характеристика мовного насильства як форми інтолерантної поведінки
- 76.Функції природної (натуральної) толерантності в становленні людини як особистості
- 77.Причини інтолерантного конфлікту у міжособистісній взаємодії
- 78.Загальна характеристика та різновиди етнічних конфліктів
- 79.Причини конфліктів в сфері діяльності поліції
- 80.Основні завдання профілактики конфліктів в діяльності працівника поліції
- 81.Психологічні прийоми доцільної поведінки поліцейського в конфліктній ситуації
- 82.Критерії толерантності у конфліктних взаєминах
- 83.Психологічні бар'єри в толерантному спілкуванні працівника поліції
- 84.Релігійні конфлікти в сучасній Україні. Поведінка поліцейського при вирішенні релігійного конфлікту
- 85.Психологія іміджу як науково-практична галузь знання. Її мета та завдання
- 86.Характеристика структурних складових іміджелогії
- 87.Поняття іміджу та його роль у професійній поведінці поліцейського
- 88.Загальні та конкретні функції іміджу
- 89.Основні характеристики іміджу працівника поліції
- 90.Ціннісні функції іміджу працівника поліції